

31 Bibelsitater om rettferdighet

1

Jeg forkaster ikke Guds nåde. For hvis vi kan oppnå rettferdighet ved loven, da døde jo Kristus til ingen nytte. Gal 2:21

2

Men vi vet at ikke noe menneske blir rettferdig for Gud ved gjerninger som loven krever, bare ved troen på Jesus Kristus. Derfor satte også vi vår lit til Kristus Jesus, så vi skulle bli kjent rettferdige ved troen på Kristus og ikke ved lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdig ved lovgjerninger. Gal 2:16

3

For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst. Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst. Skriften sier: Ingen som tror på ham, skal bli til skamme. For her er det ikke forskjell på jøde og greker. Alle har samme Herre, og han er rik nok for alle som påkaller ham. Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Rom 10:9-13

4

Den farlige surdeigen

Da de kom over til den andre siden, hadde disiplene glemt å ta med brød. Jesus sa til dem: «Pass dere og ta dere i vare for surdeigen til fariseerne og saddukeerne.» De snakket seg imellom og sa: «Det er fordi vi ikke har tatt med brød.» Men Jesus merket det og sa: «Hvorfor snakker dere sammen om at dere ikke har brød – dere lite troende! Begriper dere ennå ingenting? Husker dere ikke de fem brødene til de fem tusen, og hvor mange kurver dere da fikk? Eller de sju brødene til de fire tusen, og hvor mange kurver dere da fikk? Hvordan kan dere tro at det var brød jeg snakket om? Ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig.» Da forsto de at det ikke var surdeig i brød de skulle ta seg i vare for, men fariseernes og saddukeernes lære. Matt 16:6-12

5

Da vi altså er blitt rettferdige ved tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Rom 5:1

6

Gjennom ham har vi også ved troen fått adgang til den nåde vi står i, og vi er stolte over håpet om Guds herlighet. Ja, ikke bare det, vi er også stolte over lidelsene. For vi vet at lidelsen gir utholdenhet, utholdenheten et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige ånd som han har gitt oss. Mens vi ennå var svake, døde Kristus for ugudelige da tiden var inne. Selv for et rettskaffent menneske vil vel neppe noen gå i døden. Eller kanskje ville noen gjøre det for en som er god. Rom 5:2-7

7

Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Når vi nå er blitt rettferdige ved Kristi blod, hvor mye mer skal vi ikke da gjennom ham bli frelst fra vreden! For mens vi ennå var Guds fiender, ble vi forsonet med ham ved hans Sønnens død. Når vi nå er forsonet, hvor mye mer skal vi ikke da bli frelst ved hans liv! Ja, ikke bare det, vi har også vår stolthet i Gud, ved vår Herre Jesus Kristus, han som har gitt oss forsoningen. Rom 5:8-11

8

Rettferdighet ved troen

Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uavhengig av loven. Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus til alle som tror. Her er det ingen forskjell, for alle har syndet og mangler Guds herlighet. Men ufortjent og av hans nåde blir de kjent rettferdige, frikjøpt i Kristus Jesus. Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt blod skulle være soningsstedet for dem som tror. Slik viste Gud sin rettferdighet. For han hadde tidligere i tålmodighet holdt tilbake straffen for de synder som var begått. Men i vår tid ville han vise sin rettferdighet, både at han selv er rettferdig, og at han kjenner den rettferdig som tror på Jesus. Hva har vi da å være stolte av? Ingenting! Hvilken lov sier det? Gjerningenes lov? Nei, troens lov. For vi hevder at mennesket blir rettferdig ved tro, uten lovgjæringer. Er vel Gud bare jødernes Gud? Er han ikke også Gud for andre folkeslag? Jo, også for dem. For Gud er én, han som rettferdiggjør omskårne av tro og uomskårne ved samme tro. Opphever vi da loven ved troen? Slett ikke! Vi stadfester loven. Rom 3:21-31

9

Evangeliet, Guds kraft til frelse

For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, jøde først og så greker. For i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro, slik det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro. Rom 1:16-17

10

Abrahams tro

Hva skal vi da si om Abraham, vår jordiske stamfar? Hva oppnådde han? Dersom han ble rettferdig ved sine gjæringer, da hadde han jo noe å være stolt av. Men overfor Gud har han ikke det. For hva sier Skriften? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig. Den som har gjæringer å vise til, får lønn etter fortjeneste, ikke av nåde. Men den som ikke har det, men som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, blir regnet som rettferdig fordi han tror. Slik priser også David et menneske salig når Gud regner det som rettferdig uten at det har gjæringer:

Salige er de
som har fått sine lovbrudd tilgitt
og sine synder skjult.

Salig er det mennesket
som Herren ikke tilregner synd.

Gjelder så denne saligprisningen bare de omskårne eller også de uomskårne? Vi sa at Abraham ble regnet som rettferdig fordi han trodde. Når skjedde det? Var det før eller etter at han ble omskåret? Det skjedde før han ble omskåret. Og omskjærelsen fikk han som et tegn som skulle bekrefte den rettferdighet av tro som han hadde før han ble omskåret. Slik ble han far til alle uomskårne som tror, så de kan regnes som rettferdige. Men han ble også far til de omskårne når de ikke bare er omskåret, men også går i vår far Abrahams fotspor og har den tro han hadde før han ble omskåret. Rom 4:1-12

11

Løftet til Abraham

For det var ikke ved loven Abraham og hans ætt fikk løftet om å arve verden, men ved den rettferdighet en får ved tro. Er det de som holder seg til loven, som er arvinger, da er jo troen meningsløs og løftet opphevet. Loven fremkaller vrede, men der det ikke finnes noen lov, finnes det heller ikke noe lovbrudd. Derfor fikk Abraham løftet fordi han trodde, så alt skulle være av nåde. For da kan løftet stå fast for hele hans ætt, ikke bare for den som har loven, men også for den som har samme tro som Abraham. Han er jo far til oss alle, slik det står skrevet: Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag. I Guds øyne er han vår far, for han trodde ham som gjør de døde levende og byr at det som ikke er, skal bli til. Selv om alt håp var ute, holdt Abraham fast på håpet og trodde, og derfor ble han far til mange folkeslag, som det var sagt ham: Så tallrik skal ætten din bli. Han var nesten hundre år, men ble likevel ikke svak i troen da han tenkte på sin egen kraftløse kropp og på Saras døde morsliv. Han var ikke vantro og tvilte ikke på Guds løfte, men ble sterk i troen og ga Gud ære. For han var overbevist om at det Gud hadde lovet, hadde han også makt til å gjøre. Derfor ble han regnet som rettferdig.

Men Skriften sier ikke dette bare for hans skyld, det gjelder også oss: Vi skal bli regnet som rettferdige når vi tror på ham som reiste Jesus, vår Herre, opp fra de døde, han som ble overgitt til døden for våre synder og oppreist for at vi skulle bli rettferdige.

12

Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv. For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå forta, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn. Og dette er dommen: Lyset er kommet til verden, men menneskene elsket mørket høyere enn lyset fordi deres gjerninger var onde. For den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli avslørt. Men den som følger sannheten, kommer til lyset, så det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud.» Joh 3:14-21

13

For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. Ef 2:8-9

14

Lignelsen om fariseeren og tolleren

Til noen som stolte på at de selv var rettferdige, og så ned på alle andre, fortalte Jesus denne lignelsen:

«To menn gikk opp til tempelet for å be. Den ene var fariseer og den andre tollere. Fariseeren stilte seg opp for seg selv og ba slik: 'Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, de som svindler, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der. Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener.' Tolleren sto langt unna og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: 'Gud, vær meg synde nådig!'

Jeg sier dere: Tolleren gikk hjem rettferdig for Gud, den andre ikke. For hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.» Luk 18:9-14

15

Mine kjære, dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, kan vi være frimodige overfor Gud. Og det vi ber om, får vi av ham. For vi holder hans bud og gjør det som er godt i hans øyne. Og dette er hans bud: Vi skal tro på hans Sønn Jesu Kristi navn og elske hverandre, slik som han bød oss. Den som holder hans bud, blir værende i Gud og Gud i ham. Og at han er i oss, det vet vi fordi han har gitt oss sin Ånd. 1Joh 3:21-24

16

For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere. Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort. Matt 6:14-15

17

Da sa de til ham: «Hvilke gjerninger er det da Gud vil vi skal gjøre?» Jesus svarte: «Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: Tro på ham som Gud har sendt.» Joh 6:28-29

18

Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet. Joh 5:24

19

Da sa Jesus: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Jeg er porten inn til sauene. Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere, men sauene har ikke hørt på dem. Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite. Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod. Joh 10:7-10

20

Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» «Ja, Herre», sier hun, «jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.» Joh 11:25-27

21

Dagen etter ser han Jesus komme gående mot seg, og han sier: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd! Joh 1:29

22

Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? La dere ikke føre vill! Verken de som driver hor, de som dyrker avguder eller de som bryter ekteskapet, verken menn som ligger med menn eller som lar seg ligge med, verken tyver, grådige, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike. Slik var noen av dere før. Men nå er dere vasket rene, dere er gjort hellige, dere er gjort rettferdige i Herren Jesu Kristi navn og ved vår Guds Ånd. 1Kor 6:9-11

23

Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom.
Når hans liv er gitt som skyldoffer,
skal han se etterkommere og leve lenge.
Ved hans hånd skal det lykkes, det Herren vil.
Etter sin nød skal han se lys,
han skal mettes ved sin innsikt.
Min rettferdige tjener
skal gjøre de mange rettferdige,
han har båret deres skyld.
Derfor gir jeg ham del med de mange,
med de mektige deler han bytte,
fordi han tømte ut sitt liv til døden
og ble regnet blant lovbrytere.
Han tok på seg de manges synd
og ble rammet i stedet for lovbrytere.
Jes 53:10-12

24

Døden fikk herredømme på grunn av ett menneskes fall. Hvor mye mer skal da ikke de som tar imot Guds store nåde og rettferdighetens gave, eie livet og få herredømme ved den ene, Jesus Kristus.
Altså: Som ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle mennesker, slik fører ett menneskes rettferdige gjerning til frifinnelse og liv for alle. Slik det ene menneskets ulydighet gjorde de mange til syndere, skal nå den enes lydighet gjøre de mange rettferdige. Loven kom til for at fallet skulle bli stort. Men der synden ble stor, ble nåden enda større. For slik som synden hersket gjennom døden, skal nåden herske gjennom rettferdigheten og gi evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre. Rom 5:17-21

25

Vi vet at alt det loven sier, er sagt til dem som har loven, for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud. For ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever. Ved loven lærer vi synden å kjenne. Rom 3:19-20

26

Dere vet at det ikke var med forgjengelige ting som sølv eller gull dere ble kjøpt fri fra det tomme livet dere overtok fra fedrene, det var med Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil og lyte.
Han var bestemt til dette før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart nå ved tidenes ende.
Ved ham er dere kommet til tro på Gud, som reiste Kristus opp fra de døde og ga ham herlighet.
Derfor er deres tro også håp til Gud.
1Pet 1:18-21

27

Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsones med Gud! Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet. 2Kor 5:18-21

28

Men i tidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. Han skulle kjøpe fri dem som sto under loven, så vi kunne få retten til å være Guds barn. Fordi dere er barn, har Gud sendt sin Sønnns Ånd inn i våre hjerter, og Ånden roper: «Abba, Far!» Derfor er du ikke lenger slave, men sønn. Og er du sønn, er du også arving, innsatt av Gud. Gal 4:4-7

29

Dere har ikke fått den ånden som slavene har, så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har fått Ånden som gir rett til å være Guds barn, den som gjør at vi roper: «Abba, Far!» Ånden selv vitner sammen med vår ånd om at vi er Guds barn. Men er vi barn, er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, så vi også skal få del i herligheten sammen med ham. Rom 8:15-17

30

Rens ut den gamle surdeigen så dere kan være en ny deig! Dere er jo som usyret brød. For vårt påskelam er slaktet, Kristus. 1Kor 5:7

31

RETTFERDIGHET

(EN ILLUSTRASJON FRA RETTSALEN)

"VI ER ERKLÆRT USKYLDIGE PÅ GRUNN AV AT JESUS TOK STRAFFEN FOR OSS."

31 Bibelsitater om helliggjørelse

1

Rom 6:1-11

FORENT MED KRISTUS I DÅPEN

Hva skal vi da si? Skal vi fortsette å synde så nåden kan bli enda større? Slett ikke! Hvordan kan vi som døde bort fra synden, fremdeles leve i den? Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv. Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans. Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at den kroppen som er underlagt synden, skulle tilintetgjøres og vi ikke lenger skulle være slaver under synden. For den som er død,

er befridd fra synden. Er vi døde med Kristus, tror vi at vi også skal leve med ham. Vi vet jo at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer; døden har ikke lenger makt over ham. For døden han døde, den døde han for synden, én gang for alle, men livet han lever, det lever han for Gud. På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus.

2

Rom 6:12-14

I TJENESTE FOR GUD

La altså ikke synden herske i den dødelige kroppen deres, så dere følger kroppens lyster. Og still ikke lemmene deres til tjeneste for synden, som våpen for urett. Men still dere selv og lemmene deres til tjeneste for Gud, som våpen for det som er rett. For dere var døde, men er blitt levende. Synden skal ikke herske over dere, for dere står ikke under loven, men under nåden.

3

Rom 6:15-23

I TJENESTE FOR GUD (Fortsettelse)

Hva så? Skal vi synde fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Slett ikke! Vet dere ikke at når dere går i tjeneste hos noen og adlyder ham, da blir dere hans slaver? Dere blir enten slaver under synden, og det fører til død, eller slaver under lydigheten, og det fører til rettferdighet. Men Gud være takk! Dere som før var syndens slaver, er nå av hjertet blitt lydige mot den lære som dere ble overgitt til. Dere ble satt fri fra synden og er blitt slaver for det som er rett – jeg bruker et bilde fra dagliglivet fordi dere er svake, av kjøtt og blod. Før stilte dere lemmene deres til tjeneste for urenhet og urett, og det førte bare til mer urett. Men nå skal dere stille lemmene til tjeneste for det som er rett, så dere kan bli hellige. Den gang dere var slaver under synden, var dere fri fra det som er rett. Hva slags frukt høstet dere da? Slikt som dere nå skammer dere over, for det fører til død. Men nå er dere frigjort fra synden og er blitt tjenere for Gud, og frukten er helliggjørelse, og det fører til evig liv. Syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.

4

Rom 7:1-6

FRIHET FRA LOVEN

Eller vet dere ikke, mine søsken – for jeg taler jo til folk som kjenner loven – at loven bestemmer over et menneske bare så lenge det lever? En gift kvinne er etter loven bundet til mannen sin så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. Derfor gjelder hun som ekteskapsbryter hvis hun gifter seg med en annen så lenge mannen lever. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven og bryter ikke ekteskapet om hun gifter seg med en annen. Slik er det også med dere, mine søsken. Gjennom Kristi kropp er dere døde for loven. Dere tilhører en annen, han som er stått opp fra de døde, for at vi skal bære frukt for Gud. Da vårt kjøtt og blod hadde makten over oss, gjorde loven at de syndige lidenskapene ble vakt til live i lemmene våre,

så vi bar frukt for døden. Men nå er vi løst fra loven, vi er døde fra det som bandt oss. Derfor tjener vi Gud i et nytt liv i Ånden, og ikke i det gamle, etter bokstaven.

5

Rom 7:7-13

LOVEN OG SYNDEN

Hva skal vi så si? Er loven synd? Slett ikke! Men uten loven ville jeg ikke visst av synden. Jeg ville ikke visst hva begjær var, dersom ikke loven sa: Du skal ikke begjære. Synden benyttet seg av budet og vakte all slags begjær i meg, men uten loven er synden død. Før levde jeg uten loven. Men da budet kom, fikk synden liv, og jeg døde. Det budet som skulle gi meg liv, viste seg å føre til død. For synden brukte budet til å bedra og drepe meg. Loven er altså hellig, og budet er hellig, rett og godt. Men er da det som er godt, blitt til død for meg? Slett ikke! Det var synden som brukte det gode til å føre meg i døden. Slik skulle det bli klart hvordan synden er. Gjennom budet skulle synden vise seg å være over alle grenser syndig.

6

Rom 7:14-25

LOVEN OG SYNDEN (Fortsettelse)

Vi vet at loven er av Ånden, mens jeg er av kjøtt og blod, solgt som slave til synden. For jeg forstår ikke hva jeg selv gjør. Det jeg vil, gjør jeg ikke, og det jeg avskyr, det gjør jeg. Men gjør jeg det jeg ikke vil, gir jeg loven rett i at den er god. Så er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg. For jeg vet at i meg, det vil si i mitt kjøtt og blod, bor det ikke noe godt. Viljen har jeg, men å fullføre det gode makter jeg ikke. Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg. Men gjør jeg det jeg ikke vil, er det ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg. Jeg finner altså at denne loven gjelder: Jeg vil gjøre det gode, men kan ikke annet enn å gjøre det onde. Mitt indre menneske sier med glede ja til Guds lov, men jeg merker en annen lov i lemmene. Den kjemper mot loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov, som er i lemmene. Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra denne dødens kropp? Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre! Slik er altså jeg: Jeg tjener Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjøtt og blod.

7

Rom 8:1-11

LIVET I ÅNDEN

Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus. For Åndens lov som gir liv, har i Kristus Jesus gjort deg fri fra syndens og dødens lov. Det som var umulig for loven, siden den sto maktesløs fordi vi er av kjøtt og blod, det gjorde Gud. Han sendte sin egen Sønn som syndoffer, i samme slags kjøtt og blod som syndige mennesker har, og holdt dom over synden i oss. Slik ble lovens krav oppfylt i oss som ikke lever slik kjøttet vil, men slik Ånden vil. De som lever slik kjøttet vil, er bare opptatt av det som hører

mennesker til. Men de som lever slik Ånden vil, er opptatt av det som hører Ånden til. For det kjøttet vil, er død, men det Ånden vil, er liv og fred. Derfor er det som kjøttet vil, fiendskap mot Gud, for det bøyer seg ikke under Guds lov og kan heller ikke gjøre det. De som kjøtt og blod har makten over, kan ikke være til glede for Gud. Men det er ikke kjøttet som har makten over dere, det er Ånden – så sant Guds Ånd bor i dere. Den som ikke har Kristi Ånd, hører ikke Kristus til. Men om Kristus bor i dere, er nok kroppen død på grunn av synden, men ånden er levende på grunn av rettferdigheten. Han reiste Jesus opp fra de døde, og dersom hans Ånd bor i dere, skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også gi deres dødelige kropp liv ved sin Ånd, som bor i dere.

8

Rom 8:12-17

LIVET I ÅNDEN (Fortsettelse)

Derfor, søsken, skylder vi ikke vårt kjøtt og blod noe, så vi skulle leve slik det vil. For hvis dere lever slik kjøttet vil, skal dere dø. Men hvis dere ved Ånden dreper kroppens gjerninger, skal dere leve. Alle som drives av Guds Ånd, er Guds barn. Dere har ikke fått den ånden som slavene har, så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har fått Ånden som gir rett til å være Guds barn, den som gjør at vi roper: «Abba, Far!» Ånden selv vitner sammen med vår ånd om at vi er Guds barn. Men er vi barn, er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, så vi også skal få del i herligheten sammen med ham.

9

Rom 8:18-27

HÅPET OM HERLIGHET

Jeg mener at det vi må lide i den tiden som nå er, ikke kan regnes for noe mot den herligheten som en gang skal åpenbares og bli vår. For det skapte venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet. Det skapte ble underlagt forgjengeligheten, ikke frivillig, men fordi han ville det slik. Likevel var det håp, for også det skapte skal bli frigjort fra slaveriet under forgjengeligheten og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten. Vi vet at helt til denne dag sukker og stønner alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, sukker med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når kroppen vår blir satt fri. For i håpet er vi frelst. Et håp vi alt ser oppfylt, er ikke noe håp. Hvordan kan noen håpe på det de ser? Men hvis vi håper på noe vi ikke ser, da venter vi med tålmodighet. På samme måte kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk uten ord. Og han som gransker hjertene, vet hva Ånden vil; for Ånden ber for de hellige etter Guds vilje.

10

Rom 8:28-30

HÅPET OM HERLIGHET (Fortsettelse)

Vi vet at alt tjener til det gode for dem som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje. Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også på forhånd bestemt til å bli formet etter sin Sønnns bilde, så han skal være den førstefødte blant mange søsken. Og dem som han på forhånd har bestemt til dette, har han også kalt. Dem som han har kalt, har han også kjent rettferdige, og dem som han har kjent rettferdige, har han også herliggjort.

11

Rom 8:31-32

HÅPET OM HERLIGHET (Fortsettelse)

Hva skal vi så si til dette? Er Gud for oss, hvem er da mot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham?

12

Rom 8:33-39

HÅPET OM HERLIGHET (Fortsettelse)

Hvem kan anklage dem Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner. Hvem kan da fordømme? Kristus Jesus er den som døde, ja, mer enn det, han sto opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han ber for oss. Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? Som det står skrevet:

For din skyld drepes vi dagen lang,
vi regnes som slaktesauer.

Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som elsket oss. For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

13

1Kor 1:18-31

GUDS OG MENNESKERS VISDOM

For ordet om korset er dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det Guds kraft. Det står jo skrevet:

Jeg vil ødelegge de vises visdom,

og de klokes klokskap vil jeg gjøre til intet.

Hvor er da de vise, hvor er de skriftlærde, hvor er denne verdens kloke hoder? Har ikke Gud vist at verdens visdom er dårskap? For da verden ikke brukte visdommen til å kjenne Gud i hans visdom, besluttet Gud å frelse dem som tror, ved den dårskapen som vi forkynner. For jøder spør etter tegn, og grekere søker visdom, men vi forkynner en korsfestet Kristus. Han er en snublestein for jøder og dårskap for hedninger, men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom. For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene.

Se på dere selv, søsken, dere som ble kalt: ikke mange vise etter menneskelige mål og ikke mange med makt eller av fornem slekt. Men det som i verdens øyne er dårskap, det utvalgte Gud for å gjøre de vise til skamme, og det som i verdens øyne er svakt, det utvalgte Gud for å gjøre det sterke til skamme. Ja, det som i verdens øyne står lavt, det som blir foraktet, det som ikke er noe, det utvalgte Gud for å gjøre til intet det som er noe, for at ingen mennesker skal ha noe å være stolt av overfor Gud. Dere er hans verk i Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, for at den som er stolt, skal være stolt av Herren, slik det står skrevet.

14

2Kor 6:14-7:1

DEN LEVENDE GUDS TEMPEL

Gå ikke under fremmed åk sammen med slike som ikke tror! For hva har rettferd med urett å gjøre, og hva har lyset til felles med mørket? Hvordan kan Kristus og Beliar bli samstemt? Hva har en troende felles med en vantro? Hvordan kan Guds tempel og avgudene forlikes? Vi er jo den levende Guds tempel, slik Gud har sagt:

Jeg vil bo og vandre midt iblant dem,
jeg skal være deres Gud,
og de skal være mitt folk.

Derfor sier Herren:

Dra bort fra dem
og skill dere fra dem.
Rør ikke noe urent!
Da vil jeg ta imot dere,
jeg vil være deres far,
og dere skal være mine sønner og døtre,
sier Herren, Den allmektige.

Mine kjære, når vi har disse løftene, så la oss rense oss for all urenhet på kropp og sjel og fullføre vår helliggjørelse i ærefrykt for Gud.

15

1 Tess 4:1-12

FREMSKRITT I HELLIGHET OG KJÆRLIGHET

For øvrig, søsken, ber og oppfordrer vi dere i Herren Jesus: Dere har mottatt og lært av oss hvordan dere bør leve og være til glede for Gud, og slik lever dere allerede. Men dere må gjøre enda større fremskritt i dette! Dere vet jo hvilke påbud vi ga dere fra Herren Jesus. For dette er Guds vilje: at dere skal være hellige, så dere holder dere borte fra hor. Hver av dere skal vite å vinne seg sin egen kone i hellighet og ære, ikke i sanselig begjær som hedningene; de kjenner jo ikke Gud. Ingen må krenke eller utnytte sin bror på noen måte. Herren straffer alt slikt, det har vi tidligere sagt dere klart og tydelig. For Gud kalte oss ikke til urenheter, men til et hellig liv. Den som avviser dette, avviser derfor ikke et menneske, han avviser Gud, som gir dere sin hellige Ånd.

Om søskenkjærligheten trenger vi ikke skrive til dere. For dere har selv lært av Gud å elske hverandre, og dere viser denne kjærligheten mot alle våre søsken i hele Makedonia. Like fullt oppfordrer vi dere, søsken, til å gjøre enda større fremskritt. Dere skal sette deres ære i å føre et stillferdig liv, passe deres egne plikter og arbeide med hendene, slik vi har pålagt dere. Da kan dere gå fram slik det sømmer seg overfor dem som står utenfor, og trenger ikke å be noen om hjelp.

16

2 Tess 2:13-17

HOLD FAST PÅ DET DERE HAR LÆRT

Men vi må alltid takke Gud for dere, søsken, dere som Herren elsker. For Gud utvalgte dere til å bli frelst, som sin førstegrøde, og dere ble helliget ved Ånden og trodde sannheten. Dette kalte han dere til gjennom det evangeliet vi forkynner, slik at dere skal få del i vår Herre Jesu Kristi herlighet. Stå derfor fast, søsken, og ta vare på de overleveringene vi har undervist dere i, enten muntlig eller i brev. Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et rikt håp, må han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt, i ord og gjerning!

17

1 Tim 2:1-3:1

FORSKRIFTER FOR GUDSTJENESTEN

Jeg formaner dere framfor alt til å bære fram bønn og påkallelse, forbønn og takk for alle mennesker. Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med guds frykt og verdighet i alt. Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over, han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne.

For Gud er én
og én mellommann er det mellom Gud og mennesker,
mennesket Kristus Jesus,
han som ga seg selv som løsepenge for alle.

Slik var vitnesbyrdet da tiden var inne,

og for det er jeg innsatt som herold og apostel. Jeg sier sannheten, jeg lyver ikke. Jeg er lærer for folkeslagene i tro og sannhet.

På hvert sted vil jeg at mennene skal be med løftede og rene hender, uten sinne og strid. På samme måte vil jeg at kvinnene skal ha en fin fremferd. De skal smykke seg med måte og forstand, ikke med alle slags fletninger, gullsmykker, perler eller dyre klær, men med gode gjerninger, slik det passer seg for kvinner som vil leve gudfryktig. En kvinne skal ta imot opplæring i stillhet og underordne seg i alt. Jeg tillater ikke en kvinne å undervise eller bestemme over mannen, hun skal være stille. For Adam ble skapt først og så Eva. Og det var ikke Adam som lot seg lokke, men kvinnen lot seg lokke og brøt budet. Men hun skal bli frelst gjennom barnefødselen – bare de viser forstand og lever i tro, kjærlighet og hellighet.

Dette er et troverdig ord.

18

Heb 12:1-3

TROENS OPPHAVSMANN OG FULLENDER

Derfor, når vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge av alt som tynger, og synden som så lett fanger oss inn, og med utholdenhet fullføre det løpet som ligger foran oss, med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone. Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse.

19

Heb 12:4-17

GUD OPPDRAR OSS

I kampen mot synden har dere ennå ikke gjort slik motstand at det kostet blod. Har dere glemt den formaningen som taler til dere som til barn:

Min sønn, forakt det ikke når Herren irettesetter,
mist ikke motet når han refser.

For den Herren elsker, viser han til rette,
og han straffer hver sønn han tar seg av.

Hold ut og la dere oppdra, for Gud tar seg av dere som sønner. Ja, la meg få se den sønn som faren ikke viser til rette! Hvis dere ikke blir vist til rette som alle andre, er dere ikke sønner, men uekte barn. Vi har hatt våre jordiske fedre som oppdro oss, og vi hadde respekt for dem. Har vi ikke mye større grunn til å bøye oss under åndenes Far, så vi kan vinne livet? For fedrene viste oss til rette bare en kort tid og slik de selv syntes var best. Men han gjør det til vårt beste, for at vi skal få del i hans hellighet. All irettesettelse synes nok å være mer til sorg enn til glede mens den står på. Men siden gir den tilbake fred og rettferd som frukt hos dem som er blitt oppøvd ved den.

Derfor, styrk de slappe hender
og de vaklende knær!
La føttene gå rett fram på veien,
så det halte ikke blir vridd ut av ledd, men heller blir helbredet.

Streb etter fred med alle, og etter helliggjørelse, for uten den skal ingen se Herren. Se til at ingen går bort fra Guds nåde! La ingen bitter rot få vokse opp og volde skade så mange blir forgiftet. Se til at ingen driver hor og lever ugudelig som Esau, han som solgte førstefødselsretten sin for et eneste måltid mat. Dere vet jo at han senere ble avvist da han ønsket å få velsignelsen. Det var ikke mulig å vende om, enda han ba med tårer.

20

1Pet 1:1-2

HILSEN

Peter, Jesu Kristi apostel, hilser de utvalgte som lever som fremmede, spredt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia, de som er utvalgt slik Gud, vår Far, på forhånd hadde bestemt, og ved Ånden innviet til å være lydige og til å bli rensset ved Jesu Kristi blod. Nåde og fred være med dere i rikt mål!

21

Joh 17:15-19

Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden. Hellige dem i sannheten, ditt ord er sannhet. Som du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden. Jeg helliger meg for dem, så også de skal helliges i sannheten.

22

1 Tim 4:4-5

Alt det Gud har skapt, er godt, og ikke noe skal forkastes når det mottas med takk. For det helliges ved Guds ord og bønn.

23

Jak 1:25

Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningens gjører. Et slikt menneske skal være lykkelig i sin gjerning.

24

2 Tim 3:16-17

Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.

25

Fil 1:27-30

Se bare til at dere fører et liv som er Kristi evangelium verdig. Enten jeg kommer og ser dere, eller er borte, så la meg få høre at dere står sammen i én ånd, kjemper med ett sinn for troen på evangeliet og ikke på noen måte lar dere skremme av motstanderne. Dette er et tegn fra Gud, et tegn som varsler fortapelse for dem, men frelse for dere. For Kristi skyld fikk dere den nåde ikke bare å tro på ham, men også å lide for ham. Dere står i den samme kampen som dere før har sett meg kjempe, og nå hører dere at jeg fremdeles står i den.

26

Fil 2:12-16

Mine kjære, dere har jo alltid vært lydige mens jeg var hos dere. Så vær det enda mer nå når jeg er borte, og arbeid på deres egen frelse med respekt og ærefrykt. For det er Gud som er virksom i dere, så dere både vil og gjør det som er etter Guds gode vilje. Gjør alt uten murring og misnøye, så dere kan være uklanderlige og rene, Guds barn uten feil midt i en vrang og villfarene slekt. Dere stråler blant dem som stjerner på nattehimmelen når dere holder fast på livets ord, og da skal jeg få den ros på Kristi dag at løpet mitt og strevet mitt ikke har vært forgjeves.

27

Fil 2:19-24

I Herren Jesus håper jeg at jeg snart kan sende Timoteus til dere, så også jeg kan få nytt mot av å høre hvordan det går med dere. Jeg har ingen som ham, ingen som så oppriktig har omsorg for dere. For alle andre er opptatt av sitt eget og ikke av Jesu Kristi sak. Men dere vet at Timoteus har bestått sin prøve. Han arbeidet for evangeliet sammen med meg, slik en sønn hjelper sin far. Jeg håper å sende ham til dere så snart jeg ser hvordan det går med saken min, men i Herren er jeg trygg på at jeg snart skal komme selv.

28

Ef 5:25-27 **dnb1930**

I menn! elsk eders hustruer, likesom Kristus elsket menigheten og gav sig selv for den, for å hellige den, idet han rensket den ved vannbadet i ordet, forat han selv kunde fremstille menigheten for sig i herlighet, uten plett eller rynke eller noget sådant, men at den kunde være hellig og ulastelig.

29

2 Tim 2:20-21

I et stort hus er det ikke bare kar av gull og sølv, men også av tre og leire, de første til fint bruk og de andre til simple bruk. Den som renser seg og holder seg borte fra slikt, blir et kar til fint bruk, innviet og nyttig for husets herre, gjort i stand til all god gjerning.

30

Heb 13:7-17

LEDERNE I MENIGHETEN OG DEN RETTE LÆRE

Glem ikke lederne deres, de som talte Guds ord til dere. Tenk på deres liv og utgangen det fikk, og ta deres tro til forbilde! Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

La dere ikke rive med av alle slags fremmede lærdommer! Det er godt at hjertet blir styrket ved nåden, ikke ved bestemte slag mat, for de som følger slike regler, har aldri hatt nytte av det. Vi har et alter, og de som gjør tjeneste i telthelligdommen, har ikke rett til å spise fra det. Øverstepresten bærer blodet av offerdyrene inn i helligdommen til soning for synd, men kroppene blir brent opp utenfor leiren. Derfor led også Jesus utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod. Så la oss gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære. For her på jorden har vi ingen by som består; vi lengter etter den som skal komme.

La oss da ved ham stadig bære fram for Gud vår lovprisning som offer, det vil si frukten av lepper som bekjenner hans navn. Men glem ikke å gjøre godt og dele med andre, for slike offer er til glede for Gud.

Vær lydige mot lederne deres og rett dere etter dem! For de våker over sjelene deres og skal en gang avlegge regnskap. Sørg for at de kan gjøre det med glede, uten å sukke. Ellers blir det ikke til gagn for dere.

31

1Tess 5:23-24

Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og kropp bli bevart uskadet, så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer. Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det.